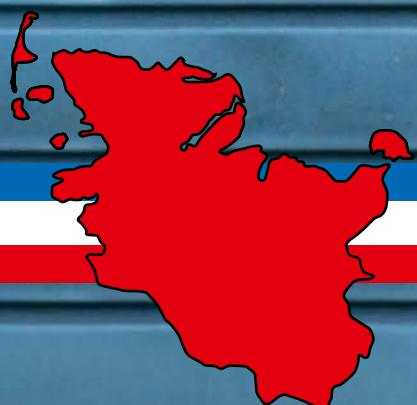

Schölers leest Platt

VORLESEWETTBEWERB
2021/2022

Schuljahr 3 - 4

Schölers leest Platt

Vorlesewettbewerb 2021/2022

Schirmherrschaft
Ministerin für Bildung, Wissenschaft und Kultur
des Landes Schleswig-Holstein
Karin Prien

Veranstalter des Wettbewerbs und Herausgeber der Textsammlung
Schleswig-Holsteinischer Heimatbund e. V.

Die Durchführung des Wettbewerbs wird unterstützt durch den
Büchereiverein Schleswig-Holstein e.V.

Der Wettbewerb wird gefördert durch die
schleswig-holsteinischen Sparkassen

Wat wi Ju vörweg noch seggen wullen ...

Liebe Eltern, liebe Lehrkräfte,

Im August 2020 nahm der Schleswig-Holsteinische Landtag einstimmig den Antrag „Niederdeutsch ist Teil der schleswig-holsteinischen Identität“ an. Zwei Jahrzehnte zuvor hatte Schleswig-Holstein bereits zahlreiche Verpflichtungen der Europäischen Charta der Regional- und Minderheitensprachen für das Niederdeutsche übernommen. Seit 2014 richtete das Land außerdem Modellschulen ein, an denen die Sprache Niederdeutsch systematisch vermittelt wird. Deren Zahl war inzwischen von ursprünglich 27 auf mehr als 40 angewachsen. Alle, die die plattdeutsche Sprache mögen, haben sich gefreut: Politik hatte den Wert des Niederdeutschen erkannt und meinte es offensichtlich ernst mit diesem „Teil der schleswig-holsteinischen Identität“.

Seit dem Januar 2021 setzt sich nun ein Bündnis vieler Gruppen und Verbände unter der Überschrift „Funklock stoppen!“ dafür ein, dass auch der öffentlich-rechtliche Rundfunk in Deutschland tätig wird: Das Vorbild anderer „Kleine Sprachen“-Sender in Europa vor Augen, wird die Forderung nach einem plattdeutschen Radiosender laut.

Mitten im Leben, mitten im Alltag, mitten in der Kultur unseres Landes – da geben wir dem Plattdeutschen seinen angemessenen Platz. Und „Schölers leest Platt“ gehört dazu.

Liebe Schülerinnen und Schüler,

vieles verändert sich im Bereich des Niederdeutschen, und Ihr werdet merken: „Schölers leest Platt“ – dieser große landesweite Schullesewettbewerb – verändert sich mit! Das frische Heft, welches Ihr jetzt in Händen haltet, versammelt zahlreiche neue Texte zwischen Science Fiction und Familiengeschichte; erstmals werden Eure Lehrer die Sieger Eurer Schule per Onlineeingabe melden; und beim vorherigen Wettbewerb, als Corona uns dazu zwang, haben wir diesen kurzerhand digital zu Ende geführt. Klar! – Auf alle Eventualitäten sind wir auch dieses Mal wieder gefasst: Neues entwickeln – Bewährtes erhalten! So läuft das bei „Schölers leest Platt“ schon seit mehr als vierzig Jahren. Wer mag ausrechnen, wieviele tausend Schüler in dieser Zeit schon durch den Wettbewerb mit der plattdeutschen Sprache in Berührung kamen und sie als etwas Wunderbares kennen lernten?

Die schleswig-holsteinischen Sparkassen und die Sparkassenstiftung Schleswig-Holstein sind Förderer und Partner von „Schölers leest Platt“, der Schleswig-Holsteinische Heimatbund führt den Wettbewerb durch, tatkräftig unterstützt vom Büchereiverein Schleswig-Holstein, vom IQSH, vom NDR sowie von den Niederdeutschen Zentren in Mölln und Leck. Ja, und was wäre diese Kampagne ohne die fantastischen Menschen, die „Schölers leest Platt“-Lesungen in Schulen, Büchereien, Theatern und anderen Veranstaltungszentren auf die Beine stellen? Ihnen und den genannten Institutionen gebührt Dank – und ganz besonders natürlich Euch und Euren Lehrern sowie Angehörigen, die Euch bei diesem Wettbewerb begleiten!

Euch und der ganzen großen „Schölers leest Platt“-Familie wünschen wir wunderbare Veranstaltungen mit lautem Applaus, guten Geschichten und außergewöhnlichen Augenblicken. Toll, dass Ihr dabei seid. Vorhang auf; wir freuen uns auf Euren Auftritt!

Karin Pries
Ministerin für Bildung, Wissenschaft und Kultur des Landes Schleswig-Holstein

Oliver Stolz
Präsident des Sparkassen- und Giroverbandes für Schleswig-Holstein und Vorsitzender des Stiftungsrates der Sparkassenstiftung Schleswig-Holstein

Oke Simons
Geschäftsführer des Büchereivereins Schleswig-Holstein

Dr. Jörn Biel
Präsident des Schleswig-Holsteinischen Heimatbundes

swienegel mit helm

„Dat kann so nich wiedergahn, wi mööt dor wat ünnernehmen!“, meent Stups, de Baas vun de Swienegels to sien Kollegen. Üm un bi dörtig Swienegels sünd 5 tosamenkamen un wüllt raatslagen. Se dreept sik all veer Weken in Hein sien Hoff. In den Hupen vun Holt, Busch, Srock¹ un Steen köönt se sik fein verstoppen². Ok dat Gras is nich so kort 10 meiht, se finnt dor en Barg Snicken un Wörms to freten. Nu fallt bald de riepen Appels daal, lecker Boskopp. Ok en Swienegel is en Slickermuul.

„Dat warrt jümmers mehr Autos op de 15 Straat. Se föhrt uns all doot! Üm un bi fiefhunnertdusend Swienegels hefft se letzt Johr plattföhrt!“

De annern mööt em Recht geven. Un Flinki, Stups sien Fru, seggt:

20 „In de Natur helpt uns Stickelhemd afsluut perfekt, noch nich mal Voss un Dass kriegt uns bi den Wickel. Blots de Technik, de haut de Natur in'n Dutt. Mien Fründin Pinnie is wohrscheinlich 25 ok wat tostött. Wi hebbt jeedein Avend tosamen en Appel verteht. Man de letzten Daag is se nich kamen, un ik kau alleen op mien Appel rüm!“

„Wi kunnen je man über den Zebrastrepen lopen“, kümmert de eerste Vörslag vun en ganz jungen Swienegel.

„Dat warrt nix“, antert Flinki, „dor gifft 30 dat nich noog vun, un de gellt blots för de Minschen. För uns pedd³ nüms op de Brems.“

Un as se so spekuleert un sinneert, 35 seht se, dat Lars, Hein sien lüttsten Söhn, op Fohrrad na Huus kümmert.

40 He suust so gau, dat he to Malöör kümmert un lang hensleit. Man to'n Glück hett he sien niegen Fohrradhelm op den Kopp, un dor passeert nix. He steiht op, kloppt sik den Schiet vun de Büx un verswinnt in't Huus. Lars is en goden Fründ vun de Swienegels, he versteiht sogor de Swienegelspraak.

45 „Dat weer doch jüst dat Richtige för uns“, juucht Stups, „dat kunn uns helpen!“

50 „Wat denn?“ fraagt de annern Swienegels.

55 „Na, hebbt ji dat denn nich mitkregen?“ wunnert sik Stups.

60 Un denn vertellt he, dat Lars ahn Fohrradhelm wiss un wohraftig en groot Lock in'n Kopp hebben wöör. Man über so'n Helm, dorvun weer he övertügt, kann sogor en Auto föhren, un dor passeert nix. Un männich en Auto wöör üm den Helm wiss en Bagen maken. All finnt den Infall vun Stups grootoordig.

65 „Ik much geern en Helm hebben mit

70 Blaulicht op, so as bi de Fuerwehrautos“, seggt de ganz junge Swienegel, „of dat sowat gifft?“

75 „Dat weet ik nich“, seggt Stups, „ik snack mal mit Lars.“

80 Dat deit he, un Lars maakt mit sien Frünnen en Sammelakschoon un kriggt över hunnert Helme op 'n Dutt⁴, man keen mit Blaulicht. Op den Böhn⁵ bi sien Opa finnt he sogor noch en Pickelhuuv, de sien Urropa in den Krieg bruukt harr.

85 „Den sett ik mi op“, grient Fridolin, „wenn denn en Auto über mi föhrt, hett he Plattfoot.“

90 Un wenn du nu merrn op de Straat en Helm sühst, föhr vorsichtig! Wohrscheinlich is dor en Swienegel ünner. Villicht kriggst du sogor mit, wodennig⁶ he den Helm en beten anböört, dormit he weet, wo sien Weg langsgeiht. Un wenn du noch een über hest, denn legg den man in dien Hoff, dor warrt sik wiss een vun de lütten Swienegels über freuen.

- Heike Hannig -

1 Reisig

2 hier: verstecken

3 tritt

4 Haufen

5 Dachboden

6 wie

Wöör: 540

KÖÖNT APEN SINGEN?

Ik heet Malte, Malte Bellmann. Ik gah in de veerte Klass. Mien Swester Tina geiht noch in den Kinneroorn. Ik segg di – dat is keen Vergnögen, en Swester as Tina to hebben. De nervt un nervt un nervt. Un se vraagt un vraagt un vraagt. Se vraagt een noch de Botter vun't Broot, seggt Papa.

To'n Bispeel vraagt se: „Köönt Apen singen?“ „Woto will se dat weten?“ denk ik, „is doch schietegaal, wat Apen singen köönt or nich“ Man do kümmt al de neegste Fraag: „Is Gott gerecht?“

15 Verdammi! – Dor fallt mi nix to in. Papa leggt dat Blatt weg un seggt: „Tööv¹ mal – de Fraag is gor nich dösig. Man dor mutt ik nadenken. Fraag morgen noch mal!“ Papa weet, dat se dor morgen nich wedder vun anfangt, denn hett se al hunnert anner Fragen.

20 An'n leegsten² weer dat, as wi mit dat Auto na Däännmark ünnerwegens we- ren. Wi weren man jüst vun de Hoff- steed daal³, do fraag se: „Sünd wi al dor?“ „Ne!“, see ik kort, „Un nu hool dien Babbel, anners nervst du Papa bi't

30 Föhren, un wi kaamt nich na Däännmark.“ „So“, dach ik, „nu gifft se Roh.“ Man se keem al mit de neegste Fraag: „Worüm bün ik ik un nich du – un worüm büst du nich ik?“ Do kreeg se en Lachanfall. „Dat is keen Spaß!“ see ik giftig, „Du ik? Un ik so'n Quasseltant as du? Ne, blots dat nich!“

35 Nu keek ik op de Klock un see: „Wenn du twee Minuten dien Klapp höllst, denn kriggst du en Kaugummi.“ Man na een Minuut see se: „Worüm seggt een to Swien ,Swien'?“ Ik worr Grunz seggen. Grunz passt doch veel beter to Swien as ,Swien', nich?“ „Jo“, see Papa, un he grunz, dat een meist denken kunn, Tina harr dütmal Recht. Man – oh Wunner – nu weer se en ganze Tiet still. Un ik dach, wenn se dat teihn Minuten uthöllt, denn kriggst se den Oskar, un ik schuul mal na ehr röver. Man – dree mal oh Wunner! Se sleep. Nu weer dat ganz still in dat Auto, un do sleep ik ok in.

50 Un do drööm ik, Tina weer Professorin worrn, un ik muss „Fru Professorin Bellmann“ to ehr seggen. Man nu kreeg ik en Lachanfall. Tina – Fru Professorin Bellmann! As ik Papa un Mama vun mien Droom vertellen dee, do see Papa: „Keen veel nadenkt un veel vraagt, de warrt mal ganz slau.“

55 Do see ik: „Gott – is Gott gerecht? Över de Fraag denk ik nu al de ganze Tiet na, man ik weet nich ...“

60 Do see Papa: „Dat gifft Saken, de köönt wi nich begriepen. Man wichtig is, dat wi gerecht sünd: Du, Mama, ik, elkeen. Dat is nich ümmer eenfach. Man liekers, wi mööt uns Möög geven. Tominnst dat.“ Ik schuul⁴ vörsgichtig na Tina röver. Se sleep ümmer noch.

65 Tina – Fru Professorin Bellmann, dach ik – do muss ik wedder lachen, un ik see: „Slau is se nu al. Man – se is en lütt Nervensaag!“

– Hans Wilkens –

1 warte

2 schlimmsten

3 herunter, runter, herab

4 schielte; sah verstohlen

Wöör: 495

Luftballons grote Reis

Op de Straat stunn en Kind un blarr. Do keem de Wind anflegen – huiii!
 „Worüm weenst du denn?“, fröög de Wind.
5 „Mien Luftballon is wegflagen“, see dat Kind.
 „Gah man na Huus“, see de Wind. „Ik will mal kieken, wat ik dien Luftballon finnen do.“
10 Dat Kind gung na Huus, un de Wind flöög wieder. He flöög na den Boom – huiii! – un fröög em: „Hest du nich en Luftballon flegen sehn?“
 „Jo“, see de Boom, „de is dor na den
15 Karktoorn flagen.“
 Do suus de Wind wieder na baven – huiii! – un fröög den Karktoorn¹: „Hest du nich en Luftballon flegen sehn?“
 „Jo“, see de Karktoorn, „de is dor na
20 den Vagel flagen.
 Do suus de Wind wieder na baven – huiii! – un fröög den Vagel: „Hest du nich en Luftballon flegen sehn?“
 „Jo“, see de Vagel, „de is dor na den
25 Fleger flagen.“
 Do suus de Wind wieder na baven – huiii! – un fröög den Fleger: „Hest du nich en Luftballon flegen sehn?“
 „Jo“, see de Fleger, „de is dor na de
30 Wulk flagen.“
 Do suus de Wind wieder na baven – huiii! – un fröög de Wulk: „Hest du nich en Luftballon flegen sehn?“

35 „Jo“, see de Wulk, „de is dor na de Sünn flagen.“
 Do suus de Wind wieder na baven – huiii! – un fröög de Sünn: „Hest du nich en Luftballon flegen sehn?“
 „Jo“, see de Sünn, „dor baven² flüggt he jo.“
40 Do flöög de Wind na den Luftballon hen – huiii! – un blaas em ümmer vör sik her. He blaas em vörbi an de Sünn, de Wulk, den Fleger, den Vagel, den Karktoorn, den Boom.
45 Man dat weer al laat³ worrn, un dat Kind slööp al in sien Bett, as de Wind vör dat Huus weih.
 „Woans⁴ kaam ik blots na dat Huus rin?“, dach de Wind. He rüddel an de Finstern un Dören, man se güngen nich apen. He suus na den Schosteen⁵, man de leet em ok nich rin. Do nehm de Wind en Dacktegel vun dat Dack af un blaas den Luftballon dörch dat Lock na dat Huus rin.
50 As de Vadder den annern Morgen dat Lock in dat Dack seeg, do schimp he op den Wind. Man dat Kind lach, as dat sien Luftballon wedderseeg, un see:
 „Dat weer doch en leven Wind.“
55 Dat Lock in't Dack hett denn de Dackdecker wedder tomaakt.

– Heinrich Hannover –

Mien

Meerswien Fred

Jeedeen Morgen Klock halvig söven pingelt mien Wecker. Denn bün ik noch mööd un mag gor nich opstahn. Aver Fred un Hermine, mien Meerswien, warrt denn ok waken un maakt Radau in ehren Käfig. Se hebbt Hunger un wüllt, dat ik Foder bring. Se sünd as mien Wecker Nummer twee.

Vundaag kann ik Fred un Hermine meist nich hören. Aver villicht maakt ok mien Süster Smilla to veel Krach in de Baadstuuv. Oder de Vagels piept buten so luut, mien Finster is ja apen.

Ik stah op un loop barfoot na mien Meerswien. Ik denk, dat se sik wiss wedder achter de Schaukel versteekt. Aver dor sünd se nich. Fred liggt op den Bodden vun den Käfig un süht ut,

as wenn he slöppt. Hermine sitt neven Fred un kiekt ganz trurig. Ik maak de Döör vun den Käfig op un strakel eerst Hermine un denn Fred mit mien Wiesfinger.

Aver Fred warrt nich waken. He is ok gor nich warm, un sien lütten Knoopogen sünd to. Ik will Hermine ut den Käfig rutlaten, aver se will bi Fred blieven. Ik bün bang un roop luut: „Mama, M-a-m-a, kannst du gau kamen?“

Mama kummt de Trepp hooch, kiekt mi, Fred un Hermine an un nimmt mi in den Arm.

„Ach Ben, ik glööv, Fred is dootbleven¹.“ „Dat kann doch gor nich angahn“, blarr ik luut. „He is doch Hermines Mann un mien Fründ!“

Mama strakelt mi över mien Kopp un drückt mi an ehr Bost. Smilla steckt ehren Kopp dör de Döör un fraagt: „Wat is denn hier los?“ „Fred is doot!“ segg ik un kann gor nix sehn vör Iuder Tranen. Denn fangt ok Smilla an to wenan. Mama röppt bi uns Lehrerin an un seggt Bescheid, dat wi vundaag en beten later kaamt.

Ik kann nix eten, un ik mag nich na School gahn. Wi gaht denn doch to de drütte Stünn hen. In de School snackt wi in Bio över Huusdeerten. Ik höör blots mit een Ohr to.

Fru Hansen vertellt uns, dat Meerswien blots veer bet acht Johr oolt warrt. Se fraagt, wokeen vun uns en Huusdeert hett. Ik mell mi nu doch un vertell vun Fred un Hermine. Ik segg ok, dat Fred

vör teihn Maanden söven worrn is un vunmorgen dootbleven is.

Frau Hansen finnt dat heel modig, dat ik vun Fred snackt heff. In de Paus kummt Paul na mi un vertelt mi, dat sien Broder Jan ok Meerswien hett un dat de jüst Jungen kregen hebbt.

He seggt: „Wenn du Lust hest, kannst du uns besöken un di en Meerswien utsöken!“

Dat finn ik goot! Tohuus vertell ik Mama, Papa un Smilla dorvun.

All freut sik mit mi.

As ik dat Hermine vertell, kiekt se mi an, as wenn se mi versteiht.

Ik nehm ehr mit, wenn ik Jan besöök.

Denn kann Hermine sik en niegen Meerswienmann utsöken.

– Ut: Paul un Emma un ehr Frünnen –

kochhc

Specht

Footbab

Kelle heet de Jung natürlich nich. Dat
is blots sien Ökelnaam¹. Sien richtigen
Naam is Kjell. Man nüms seggt dat to
em. Op sien Trainingsantog steiht ach-
tern „Kelle“ op. Un so kann dat ok bli-
ven. He hett dor nix gegen.
Kelle schall nu bald na School kamen.
Dor kannst nix bi maken. Aver Football-
spelen mutt ok sien. Dat deit sien Vad-
der je ok. Also geiht he hen un stellt sik
in'n Vereen vör. De Trainersche² un all
de annern Maten³ freut sik över den

Towass⁴. Deerns sünd ok dorbi, un de
köönt ok goot Football spelen. Över-
haupt: Kelle is dorför, dat allens gerecht
verdeelt warrt, ok dat Kinnerkriegen. He
meent, de Mannslüüd schüllt de Jungs
kriegen un de Fruunslüüd de Deerns.
Dat weer doch fein.
Toeerst mööt de Kinner mal üm den
groten Sportplatz rümlopen üm sik
warmtomaken. Denn deelt de Trainer-
sche de Footballers in twee Gruppen in,
un se mööt versöken, den Ball in't Door

25 to scheten. Dat is nich so einfach un
klappt nich glieks. Aver Öven maakt den
Meister.
As de Jungs un Deerns en Tietlang Foot-
ball speelt hebbt, schüllt se sik eerstmal
verpuusten. Se mööt sik op den Rasen
henleggen un deep Luft halen. „Nu
köönt ji wedder opstahn“, meent de
Trainersche na fief Minuten. Dat doot se
denn ok. Blots Kelle blifft liggen. Wat is
los? Weer dat toveel för em dat eerste
Maal? Se maakt sik all Sorgen. De Trai-
nersche böögtsik na em daal un fraagt:
„Kelle, wat is mit di? Büst du krank?“
Wat is mit den Jung los? Hett he Buuk-
weh? Leevt he överhaupt noch? Dat
kann doch gor nich angahn! Jüst weer
he doch noch so goot toweeg un is mit
de annern Kinner rümlopen. De Trainer-
sche böögtsik noch mal över em. Na,
dat Hart klopt noch, un deep Luft haalt
he ok. Blots siene Ogen sünd to. Wat
fehlt den Bengel denn blots? ... Gor nix!
He is blots inslapen, deep un fast.

50 Se kettelt em all. He warrt waken un
weet eerstmal gor nich, wat los is. Dor
mööt se allemann lachen. „Kelle, stah
op, wi wüllt noch en beten Football
spelen!“ Wat? ... Kloor, he is wedder
waken un vull Knööv un steiht al wed-
der op de Been. Blots tohuus Vadder
nix dorvun vertellen, dat he inslapen is!
Aver villicht is dat Vadder je domals ok
so gahn, as he en lütten Jung weer un
mit Footballspelen anfünge.

55 In de Twüscheniet is Kelle to en goden
Footballer ranwussen un slöppt ok nich
mehr in, wenn mal Paus anseggt is. Vun
dat letzte Speel hett he en lütten Pokaal
mitbröcht, ofschoonst⁵ sien Mannschop
gor nich wunnen hett. Den Pokaal hett he
avends mit in't Bett nahmen un is dormit
inslapen.

60 Un dor is je woll ok nix gegen to seggen –
oder wat meent ji?

– Brigitte Fokuhl –

¹ Spitzname

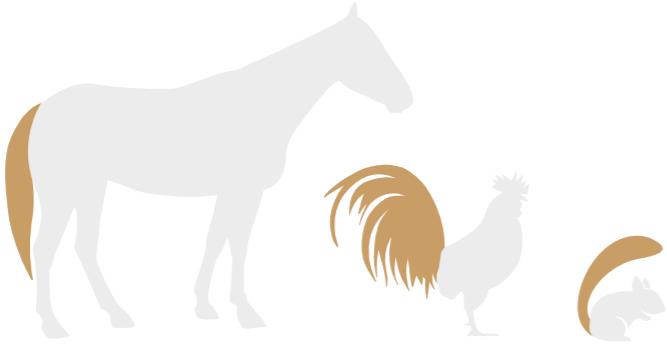
² Trainerin

³ hier: Vereinskameraden

4 Zuwachs

5 obwohl

Wöör: 472

Woans de Deerten to ehren Steert kamen sünd

Günt achter den Pariner Barg, wo Himmel un Eer tohopenstööt¹, dor kemen in ole Tieden mal de Deerten tosamen un wullen sik bi uns Herrgott beklagen.
„Herr Gott, kiek mal!“, see dat Peerd, so as du mi maakt hest, so is dat nich richtig. Ik kann lopen as de Wind, un wenn ik achterut sla, denn sprütt de Sand bet na Curau. Aver wenn mi en lütte Fleeg ünner den Buuk kettelt, denn kann ik mi kanten un kehren un kann ehr doch nich langen². Dat is en Tostand, segg ik di, dor kannst verrückt

15 vun warrn! Lett sik dat nich mal anners maken?“ „Mit mi is dat ok nich richtig!“, reep de Hahn. „Ik kann woll düchtig kreihen un heff en fürigen Kamm, un mit miene scharpen Sporen an de Fööt bün ik vör keen Goos un keen Ganner bang. Aver wenn ik mi vun achtern bekiek, denn kam ik mi vör as en ole Hehn, de nich vun't Ei kamen kann. Dor fehlt mi de Swung, de mi as Hahn tokümmt, un dat mutt anners warn, will ik di man seggen!“

30 „Eerst höör mi mal an!“, prööt³ de Katteker un hüpp op en Granitsteen.
„Ik kann kleien⁴ as en Katt un Nööt bieten, dat dat knackt. Aver wenn dat Undeert van Moord⁵ achter mi is un ik vun baven ut den Eekboom springen will, denn fall ik ümmer verkehrt. Op de Been will ik daal⁶, un op den Kopp kaam ik daal. Un dat deit weh, segg ik di, un ganz benüsselt warr ik dorvun, un ehr ik richtig wedder to mi kaam, hett de Moord mi bi de Büx. Dreemal hett he mi al opfreten, un wat bi dat veerte Maal noch vun mi nablifft⁷, dat kannst di sülven utreken!“
40 So kemen all de Deerten un harrn wat to quesen, dat dor wat nich richtig an ehr weer. Uns Herrgott stünn en Wiel un sunn⁸. Villicht harrn se jo Recht, de Deerten, aver em full nix in, wat he mit ehr opstellen schull. Toletzt see he: „Dreicht ju all mal üm!“, un kiek, do güng em mit een Maal en Licht op. „Nu weet

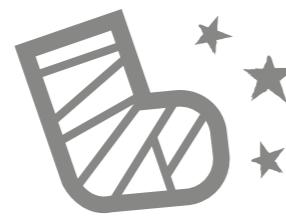
50 ik, wat los is!“, reep he vergnöögt. „Ji hebbt jo noch gor keen Steert kregen!“ Do kregen all de Deerten en Steert, so as se em an'n besten bruken kunnen. Dat Peerd kreeg en lange Sweep, üm de Flegen wegtojagen. De Hahn kreeg en bunten Fedderbusch, dor kunn he mit över den Hoffplatz stolzeren. Un de Katteker kreeg en Steert so groot, grötter as he sülven, dor seil⁹ he mit vun den Eekboom daal, as wenn he en Vagel weer.
Blots de Swienegel, de harr ünner'n Doornbusch legen un de Tiet verslapen, un as he nu bi den Herrgott ankeem, do harr de blots noch so en lierlütten¹⁰ Stummel van Steert för em. Dorüm geiht de Swienegel ümmer eerst avends in't Schummern¹¹ spazeren.
He mag sien Stummelsteert nich wiesen.

– Max Steen –

¹ zusammenstoßen
² Hier: erreichen

³ schwatzte
⁴ kratzen
⁵ Marder
⁶ herunter, runter, hinab
⁷ übrigbleibt

⁸ besann sich, überlegte
⁹ segelte
¹⁰ winzig kleinen
¹¹ Dämmerung

EMIL HETT DAT BEEN BRAKEN

Emmas Kuseng Emil fohrt jeedein Dag mit sien Fohrrad na School. Vörgüstern hett he verslapen un is eerst Klock halvig acht losfohrt. Emil hett noch gau sien Helm opsett, ehr dat he los pedd is. Jüst as he in de Schoolstraat inbagien is, dor is en rode Auto um de Eck suust. Meist is Emil mit sien Fohrrad in dat Auto rinfohrt. He kunn sik jüst noch op de Siet fallen laten. Nu leeg he op den Börgerstieg un kunn sik nich rögen. De Kopp hett em wehdaan – un in sien Been hett dat staken un brennt as dull. Vun all de Sieden sünd Minschen anlopen kamen. En junge Mann hett eerstmal

dat Rad an de Siet stellt, en anner een hett sik över em böög un em vorsichtig op de Siet leggt. Liesen hett he mit Emil snackt. „Glieks cummt en Krankenwagen, bliev ganz still liggen. Ik glööv, du hest dat Been braken.“ Emil weer ganz witt in't Gesicht, he kunn gor nix seggen. Intwüschen is Emils Mudder kamen, de Schoolsekretärin hett ehr anropen. Denn weer ok al de Krankenwagen dor. De Sanitäter hebbt Emil hoochnahmen un sünd mit em af na dat Krankenhaus suust. Sien Mudder is em achterna fohrt. En poor Stünnen later weer dat kloor: Emil hett dat Been braken, man nich so

slimm, dat de Dokter em opereren mutt. He hett en Scheen kregen un müss en poor Daag in't Krankenhaus blieven un still liggen. Güstern hett sien Süster Sina em besöcht. „Na, wat maakst du denn för en Schiet!“ – „Woso? Ik heff mi doch blots hensmeten!“ Sina hett sik richtig freut, dat ehr grote Broder al wedder Witzen maken kann. „Morgen dörv ik wedder na Huus! Hölpst du mi, wenn ik nich alleen de Trepp hoochkamen kann?“ „Kloor, du kannst di op mien Schullern afstütten.“ Vundaag is dat sowiet. Emil dörv na

Huus, man he mutt ganz dull oppassen. De Dokter ünnersöcht em nochmal un fragt: „Hett di dat bi uns gefullen, Emil?“ Emil grient: „Geiht so. Ik wörr geern nochmal kamen un en Schoolpraktikum maken, wenn ik wedder fit bün. Geiht dat?“ „Wullt du later mal Dokter warrn?“ „Weet ik noch nich. Man ik much mi allens mal nipp un nau bekieken.“ – „Geiht kloor“, seggt de Dokter un gifft em de Hand. „Övermorgen kummst du aver nochmal to'n Ünnersöken.“

– Ut: Paul un Emma un ehr Frünnen –

DAT TÜÜG UT DAT WELTALL

Mama un Papa hebbt sik ünnen mal wedder streden. Ik leeg baven in mien Bett. „Knolle kann hier nich blieven!“, schimp mien Vadder, „Wi hebbt al Horst, un dat langt.“ Mama schimp torüch: „Knolle blifft hier!“
Horst is uns Hund. Un Knolle is de Katt, de uns körtens tolopen is. Wi harrn nie nich dacht, dat se bi uns blifft. Horst hett ehr anblafft, wo he man kunn. He hett ok ümmer ehr Foder wegfreten. Man Knolle is bleven.

5 Mama hett ehr veel strakelt un ümmer leev mit ehr snackt.
10 Bi den Larm, den Mama un Papa maakt hebbt, kunn ik nich inslapen. Ik heff ut mien Fenster keken un mi mit-eens düchtig verfeert. Wat weer dat?
15 – Buten op de düüster Wisch weren Lichter to sehn, de ut den Heven daals-weevt sünd. Ik dach: „Dat süht ut as en UFO.“ Do mark ik: Dat is en UFO!
20 Heemlich heff ik mi antrocken un ut dat Huus sleken. Utbüxen weer nich swoor.

25 Nüms¹ hett mi klookkregen. Papa hett Mama jüst vörreekt, wat bi den Vehdokter² eenmal Wurmkur för Knolle kossen deit. Ik weet nich, wat Wurmkur is. Mama weer mal op Kur. Siet se wedder dor is, maakt se Yoga. Schull Knolle bi den Vehdokter Yoga maken? Ut de Achterdöör³ bün ik rut un över de Wisch hen na dat UFO. Dor waren twee Buteneerdsche⁴ un hebbt sik ehr flegen Ünnertass bekeken. So richtige Aliens as ut dat Feernsehn weren dat. Een harr en Schruvenslötel in de Hand un see: „Wi köönt gliek wieder, Käpt'n, blots gau den Britzelkonverter uttuschen, de is twei.“
30 Buteneerdsche bi uns op de Wisch - dat weer jo wat! „Moin!“, see ik. De beiden weren fründlich. Se hebbt vertellt, dat se ünnerwegens sünd na „Furor“. Op den Planet „Furor“ is blots Krieg. Dorüm hett de galaktische Regeren ehr mit düssen Ruumtransporter vull mit Leevde losschickt. „Dörtigdu-send Liter Leevde⁵ kippt wi dor af, un denn kiekt wi mal. Veellicht verdreegt se sik wedder.“ see de Käpt'n. „Wenn

35 40 45 50

nich, denn is „Furor“ bald so doot as de Mars oder jichtenseen⁶ anner Kack-planet.“
55 Ik dach an Mama un Papa. „Kunnen ji mi woll en lütten Drüppen Leevde afgeven?“, fröög ik. Harrn mien Öllern nich al lang slapen, denn harrn se sik sachts wunnert, dat ik merrn in de Nacht mit en glinstern Beker in de Hand na Huus kaam un dat ik düssen glinstern Beker einfach op uns Hoff utkipp.
60 Anner Morgen kiek ik ünnen ut uns Kökenfenster. Ik seh, dat Horst op den Hoff liggt, un dat Knolle sik an em ran-kuschelt, un dat Horst Knolle vun Tiet to Tiet afslickt. Un as denn Papa sik an'n Fröhstücksdisch ransett, do seggt he to Mama: „Du, ik heff nadacht - villicht is en Wurmkur doch gor nich so düber...“
65 Ik heff denn na de Wulken keken, un dach so: „Dunnerslag – dat Leevdetüügs ut dat Weltall hett dat avers in sik!“
70 Man worüm Knolle nu Yoga maken schall, dat weet ik bet hüüt noch nich...
75

– Carsten Dammann –

1 Niemand
2 Tierarzt
3 Hintertür
4 Außerirdische
5 Liebe

6 irgendein

De Jung op den Delfin

Marius wahnt mit sien Öllern in en lütte Fischerhütt. De steiht wiet af vun't Dörp ganz op de anner Siet vun de Bucht. Will he tofoot na School, mutt he een Stünn lang gahn. Dat is em mehrstens to lang. Dorüm geiht he faken¹ nich hen na School. He geiht lever swümmen. An een Dag stött he bi't Swümmen mit den Foot an en giftige Quall. Miteens² kann Marius sien Been nich mehr rögen. He kann sik knapp över Water holen. To'n eersten Maal is he bang bi't Swümmen in de See. Schull he dat noch schaffen bet an Land? Miteens markt he en fasten glatten Körper ünner sik. Marius verfeert sik. Dat is en Delfin.

20 De Fischer in't Dörp maakt düsse Deer-ten doot, wo se dat man köönt. Se seggt, dat de Delfinen ehr de Fisch wegreet. Marius is bang för dat grote starke Deert. Man de Delfin stuppst den Jung fründlich an.
„He will mit mi spelen, ehr he mi opfritt“, denkt Marius. „Man ik warr üm mien Le-ven kämpfen!“
He packt den Delfin an de Rüüchfloss... Do passeert dat Wunnerbore. De Delfin dükert³ nich weg. He swümmmt mit Marius suutje⁴ hen na't Över.
As he sien Öllern de Geschicht vertellt, glöövt se dat nich.

35 Marius will sien Redder weddersehn. As he wedder richtig lopen kann, löppt he na den Strand. He hett en Korf mit Fisch dorbi.
Den Delfin kann he vun wieden al sehn, woans he ut dat Water springt.
Marius smitt em Fisch to. De Delfin lett⁵, as freu he sik, Marius wedder to sehn. Vun do af an besöcht Marius sien Fründ jeedein Morgen op den Weg hen na School. De Jung un de Delfin warrt Frünnen un bald dörv Marius sogor op den starken fründlichen Delfin rieden.
An een Dag hett he en Idee. He will bewiesen, dat he nich lagen hett. He ridd op den Delfin hen na School.

50 Dat gift en groot Opsehn, as Marius ut dat Water stiggt. To geern harrn sien Mitschölers ok so en Delfinfründ hatt. All wüllt se mit em spelen. Dat lett sik de Delfin gefallen. Man op sien Rüch rie-
den, dat dörv blots Marius.
55 Nu kann dor nüms mehr an twiefeln,
dat de Delfin Marius vör dat Verdrinken wohrt⁶ hett.
De Fischer in't Dörp sünd nu veel fründ-
licher to de Delfinen worrn. Un wenn
sik en Delfin in en Fischernetz verfangt,
denn laat se em foorts⁷ wedder free.

– Norbert Landa und Bernhard Oberdieck –

1 Oft
2 plötzlich

3 taucht
4 sanft; behutsam

5 scheint; sieht so aus

6 bewahrt; gerettet
7 sofort

Mien Frünnenbook

5 Mien Oma hett mi en Frünnenbook schenkt. Dat is richtig cool un ganz smuck. Op den Ümslag sünd ganz vele bunte Luftballons afbillt. Dorünner steiht: All mien Frünnen.

Binnen in sünd ümmer twee Sieden för en Fründ oder en Fründin. Dor kann een ganz veel utfüllen:

Naam:

10 Geboortsdag:

Klass:

Hobbies:

Wat för en Farv magst du geern?

Wat för en Deert hest du tohuus?

15 Wat magst du op't leefst eten?

Wokeen will, kann ok en Foto inkleven,
jüst so as bi mien Plattsnacker-Utwies.

Welk vun mien Frünnen hebbt sik

20 sülven maalt un keen Foto inkleeft.
Mien Oma seggt, se hett ok en Frünnenbook ut de Tiet, as se Kind weer. Dat heet aver anners, dat heet „Poesiealbum“.

25 „Wullt du di dat mal ankieken?“ – „Oh ja, geern, Oma!“ – Oma söcht in ehr Bökerregal un wiest mi ehr Frünnenbook. Dat süht ganz anners ut as mien. Dat

30 is veel lütter un hett en düüsterroden Ümslag. Mit gollen Schrift steiht vörn „Poesie“ op, un de Kanten vun dat Book sünd ok gollen. Oma verkloort mi: „Dat is Goldsnitt!“ Un denn wiest se mi dat Book vun binnen. Dor sünd gorkeen Fotos vun ehr Frünnen binnen, dor is blots wat schreven. Ik bookstabeer: Rosen, Tulpen, Nelken, alle Blumen welken ...

40 Un ganz ünner dat Gedicht steiht: Zum Andenken an deine Freundin Frauke. Oma vertelt mi, dat Frauke mal in de School in de Bank neven ehr seten hett. Dat is al ganz lang her. Nu leevt Frauke nich mehr, se is ganz dull krank ween un denn storven. So seggt Oma, un se warrt en beten trurig dorbi. „Kiek mal, Oma, wat is denn dat för en smucke Roos?“ Ik bläder in dat Book wieder un finn en Kleebild mit en Roos op. Dat süht ut, as weer dor sülvern Sand opstreut. Dat gefallt mi!

45 50 Oma smuustert. „So en Roos heff ik ok mal in en Album kleevt. Mit Klever ut en lütt Tuuv. De Biller muss man fröher fastbacken.“

55 Wi kiekt uns all de Sieden an. Oma leest mi de lütten Gedichten vör. De mehrlsten sünd mit en Füllfedder schreven un swoor to lesen. Welk hebbt sik nich so veel Möög geven. Man de Biller sünd all smuck: Peer un Poppen, Blööm un

60 65 70 75 bunte Vagels. De Roos mit den sülvern Sand gefallt mi noch an'n besten. Oma ehr Poesiealbum is richtig fein. Mien Frünnenbook ok. „Oma, schriffst du mi en Gedicht in mien Frünnenbook?“ Un Oma schriffst:

*Mien Enkeldeen, mien Enkeldeern,
de mag so geern Geschichten hör'n.
Un will se denn mal wedder los,
denn schenk ik ehr en sülvern Roos.*

Denk du ümmer geern an dien Oma

Un denn maalt Oma mi noch en sülvern Roos in dat Book „Oh fein, Oma! Wat du kannst!“

Morgen nehm ik mien Frünnenbook mit na School. Mal sehn, wat mien Lehrerin ok en Gedicht för mi hett!

– Ut: Paul un Emma un ehr Frünnen –

Quellenverzeichnis

Die Texte sind für diese Sammlung orthographisch gegenüber der Vorlage vereinheitlicht und zum Teil gekürzt worden.

- 1/1 Heinke Hannig: *Swienegel mit Helm*. In: *Geschichten vun dat Glück*, Mohland 2004
- 1/2 Hans Wilkens: *Köönt Apen singen*. Manuskript
- 1/3 Heinrich Hannover: *Luftballons grote Reis*. In: *Dat Pierd Huppdiwupp*, Edition Temmen 2010
- 1/4 Mien Meerswien Fred. In: *Paul un Emma un ehr Frünnen*, Quickborn-Verlag 2018
- 1/5 Brigitte Fokuhl: *Kelle speelt Football*. Rechte bei der Autorin
- 1/6 Max Steen: *Woans de Tier'n to ehr'n Steert kamen sünd*. In: „Schüler lesen Platt“, Wettbewerbsheft 1988/89
- 1/7 Emil hett dat Been braken. In: *Paul un Emma un ehr Frünnen*, Quickborn-Verlag 2018
- 1/8 Carsten Dammann: *Dat Tüg ut dat Weltall*. Manuskript
- 1/9 Norbert Landa: *Der Junge, der auf dem Delfin ritt*. In: *Die schönsten Delfingeschichten*, Loewe Verlag GmbH 2012, bearbeitet und ins Niederdeutsche übertragen von Jan Graf
- 1/10 Mien Frünnenbook. In: *Paul un Emma un ehr Frünnen*, Quickborn-Verlag 2018

Trotz umfangreicher Bemühungen, die Rechte einzuholen, ist es uns in Einzelfällen nicht gelungen, die gegenwärtigen Rechteinhaber zu ermitteln. Die Rechte bleiben selbstverständlich gewahrt.

Die Autoren

- 1/1 **Heinke Hannig**
Geb. 1957, Realschullehrerin von 1980-1994, plattdeutsche Autorin, lebt in Drelsdorf.
- 1/2 **Hans Wilkens**
Geb. 1940, schreibt Texte für Puppenspiel, Theater für Kinder und Kurzgeschichten, übersetzt Texte ins Niederdeutsche, lebt in Bredstedt.
- 1/3 **Heinrich Hannover**
Geb. 1925, Jurist und Strafverteidiger sowie Autor von Sach- und Kinderbüchern, Kriegsteilnehmer und später Pazifist, lebt in Worpswede.
- 1/4 **Paul un Emma**
Erstmals erschienen 2015. Sie sind die beiden Hauptpersonen der in Schleswig-Holstein entstandenen Schulbücher für den Plattdeutschunterricht.
- 1/5 **Brigitte Fokuhl**
Geb. 1940, früher Sachbearbeiterin, schreibt plattdeutsche Kurzgeschichten und Gedichte, lebt in Lübeck.
- 1/6 **Max Steen**
1898 – 1997, Lehrer und Heimatforscher, Ehrenbürger der Stadt Bad Schwartau, verfasste neben plattdeutschen Büchern und Theaterstücken zahlreiche heimatkundliche Artikel.
- 1/7 **Paul un Emma**
siehe 1/4
- 1/8 **Carsten Damman**
Geb. 1968 in Stade, Hausmann, schreibt plattdeutsche Kurzgeschichten und Lyrik, lebt in Uelzen.
- 1/9 **Norbert Landa**
Zunächst tätig als Journalist und Öffentlichkeitsberater eines Politikers widmet der 1952 geborene Norbert Landa sich heute u.a. dem Schreiben von Kinderbüchern.
- 1/10 **Paul un Emma**
siehe 1/4

Textauswahl und Vereinheitlichung der Texte

Eine verdienstvolle Redaktion bestehend aus Marianne Ehlers (Plattdeutsche Raat für Sleswig-Holsteen), Karen Nehlsen (IQSH), Gesa Retzlaff (Zentrum für Niederdeutsch für den Landesteil Schleswig) und Jan Graf (SHHB) trug für dieses Leseheft altersgerechte Texte plattdeutscher Autoren sowie plattdeutsche Übertragungen hochdeutscher Texte zusammen.

Die Beiträge sind sprachlich und in Bezug auf die Schreibung vereinheitlicht worden, um zu gewährleisten, dass nicht orthographische und dialektale, sondern lediglich textinhaltliche Kriterien den Ausschlag geben werden bei der Wahl desjenigen Textes, mit dem ein Kind zum Wettbewerb antritt. Herzlichen Dank an die Autoren, dass Sie diesen teils gravierenden Eingriffen zugestimmt haben.

Alle Texte sind in der Schreibweise nach Saß abgedruckt. Ungeachtet dieser Nivellierung im Schriftlichen sowie einer dezent an das Holsteinische oder allgemein Nordniedersächsische angelehnten sprachlichen Ausfertigung ermutigen wir mit Nachdruck alle Lesekinder, die Texte an ihre tatsächliche jeweilige häusliche oder regionale Mundart anzupassen. Beispiel: Auch wenn die sogenannten „Schleswiger Formen“ (*wi maken* statt *wi maakt*, *mit de grote Mann* statt *mit den groten Mann* usw.) in den Textheften nicht auftauchen, dürfen und sollen diese selbstverständlich beim Lesewettbewerb verwendet werden, wenn diese Formen in der Region verankert sind.

Schrift ist nicht gleich Aussprache! Auch Familien, begleitendes Lehrpersonal und natürlich Juroren sind aufgerufen, den tatsächlichen Dialekt vor Ort wertzuschätzen!

Bei der Vereinheitlichung ist das Regelwerk, das bei Johannes Sass¹ aufgeführt wird, zugrunde gelegt worden.

- „Es werden nur solche Schriftzeichen verwandt, die auch im Hochdeutschen gebräuchlich sind.“
- Außerdem wird zur leichteren Orientierung im Schriftbild immer die Anlehnung an das Hochdeutsche gesucht.
- Mit dem Auslassungszeichen (Apostroph) werden in dieser Sammlung Verkürzungen des Artikels und andere Verkürzungen (*in 'e = in de*) und Zusammenziehungen bezeichnet (*hau 'k - hau ik*).
- Einfaches und doppeltes **g** zwischen Selbstlauten wird als **g** gesprochen (*neger - näher*), **g** am Ende eines Wortes als **ch** (*leeg - schlimm*), **g** und **gg** vor einem **t** als *ch* (*liggt - liegt*).
- Lange Selbstlaute in offener Silbe sind grundsätzlich einfach geschrieben, nur das lange **i** erscheint wie im Hochdeutschen auch als **ie**. Die Schülerin oder der Schüler kann also erkennen, dass der Selbstlaut in mehrsilbigen Wörtern vor einem einfachen Mitlaut lang zu sprechen ist: *heten, maken, bruken, roken* und *rieden*.
- Langer Selbstlaut in geschlossener Silbe wird durch Doppelvokal bezeichnet bzw. durch Dehnungs-**h** (wie im Hochdeutschen): *Kruut, Moot* bzw. *Koh, Böhn*.
- Einfaches **a** wie in *maken*, doppeltes **a** wie in *Aap*, **ah** wie in *Bahn* werden wie der dänische Laut in *Aarhus* ausgesprochen bzw. wie eine lange Version des **o** in *Motte*.
- Genauso werden die Selbstlaute in den häufig gebrauchten Kurzwörtern *dor, gor* sowie der doppelte Selbstlaut in *poor/Poor* (Doppelung wegen der Analogie zum Hochdeutschen) ausgesprochen.

Sollten Schwierigkeiten mit der Schreibung bestehen, lesen Sie bitte die vollständigeren Anweisungen bei Sass oder richten Sie Ihre Anfragen an

Schleswig-Holsteinischer Heimatbund
Hamburger Landstraße 101
24113 Molfsee

Tel. 0431-98 384-15
Email: info@heimatbund.de
oder j.graf@heimatbund.de

¹ Der neue Sass: Plattdeutsches Wörterbuch (mit Regeln für die plattdeutsche Rechtschreibung), hrsg. von der Fehrs-Gilde, Gesellschaft für niederdeutsche Sprachpflege, Literatur und Sprachpolitik e.V., Neumünster: Wachholz Verlag 2016, 8. Aufl.

Plattdüütsch in'n Hörfunk

- **Hör mal'n beten to –**

Die plattdeutsche Morgenplauderei (Montag bis Sonnabend 10.40 Uhr sowie Montag bis Freitag zwischen 19.00 und 21.00 Uhr)

- **Moin! Schleswig-Holstein –**

Von Binnenland und Waterkant

Montag bis Freitag, 19.05 Uhr bis 21.00 Uhr) Aktuelle Reportagen, Interviews, Buchbesprechungen, Theaterrezensionen, „*Dat Wedder op Platt*“ (Do). Montags: Schwerpunkt Plattdeutsch in der zweiten Stunde mit Berichten, Portraits, Autorenlesungen „*Platt live*“

- **„De Week op platt“**

(Sonnabend, 7.15 Uhr)
der satirische Wochenrückblick

- **Gesegneten Abend**

Die tägliche Andacht –
Montag 19.05 Uhr op platt

- **Niederdeutsches Hörspiel**

Jeden zweiten Freitag, 21.00 Uhr

- **Moin! Schleswig-Holstein –**
- **Mein Wochenende**

Jeden Sonntag zwischen 10 und 14 Uhr
plattdeutsche Beiträge

- **Niederdeutscher Schreibwettbewerb „Vertell doch mal“**

mit Radio Bremen, der PNE Wind AG und dem Ohnsorg-Theater Hamburg

- **„Poetry Slam op platt“**

Mindestens zweimal jährlich an
wechselnden Orten

- darüber hinaus gibt es auf der NDR1

Welle Nord **plattdeutsche Anteile**
im gesamten Tagesverlauf

Pünktlich zum Start des plattdeutschen Vorlesewettbewerbes können in den Büchereien in Schleswig-Holstein Wissensboxen mit zahlreichen plattdeutschen Medien ausgeliehen werden. Doch Büchereien können noch viel mehr. Hier erfährst du, warum es sich lohnt, die öffentlichen Büchereien zu nutzen:

Vom Buch bis zur Blu-Ray – das Angebot der öffentlichen Büchereien

Mehr als 150 öffentliche Büchereien und 13 Fahrbüchereien in ganz Schleswig-Holstein, von Flensburg bis Lauenburg, von Helgoland bis Fehmarn, halten die verschiedensten Medien für dich bereit:

- Bücher
- DVDs, Blu-ray-Discs
- Zeitschriften
- PC- und Konsolenspiele
- CDs
- Brettspiele

Spannende Romane, Mangas, Comics, Filme, Hörbücher – aber auch Sachbücher und Zeitschriften zu Themen, mit denen du dich in der Schule oder in deiner Freizeit beschäftigst – das alles findest du in der Bücherei in deiner Nähe. Und noch vieles mehr!

Mit der onleihe ZWISCHEN DEN MEEREN kannst du rund um die Uhr überall, wo du Zugang zum Internet hast, eMedien herunterladen und auf deinem Computer, deinem Smartphone oder anderen mobilen Geräten nutzen. Nach Ablauf der Leihfrist brauchst du nichts weiter zu tun, die Rückgabe erfolgt automatisch.

Hilfe für die Hausaufgaben – die Munzinger Datenbanken und die Brockhaus Online-Enzyklopädie

Du bist auf der Suche nach Informationen für deine Hausaufgaben, Hausarbeiten oder Referate und wirst im Internet nicht fündig? Kein Problem, denn zahlreiche öffentliche Büchereien in Schleswig-Holstein bieten dafür auf ihrer Homepage den schnellen und kostenlosen Zugang zum vielfältigen Wissen der Munzinger Online-Datenbanken und der Brockhaus Online-Enzyklopädie – und das jederzeit von zu Hause aus. Hier findest du viele verlässliche Informationen zum Beispiel zu Personen, Ländern, Geschichte und Musik.

Autoren und Künstler hautnah erleben – die Kinder- und Jugendbuchwochen

Seit 30 Jahren finden im November in den Büchereien in Schleswig-Holstein die Kinder- und Jugendbuchwochen statt. Bei Lesungen, Theateraufführungen und Poetry Slams lernst du Autorinnen und Autoren, Künstlerinnen und Künstler hautnah kennen und kannst bei Schreibwerkstätten und Workshops selbst aktiv werden.

Eine Belohnung fürs Schmöckern – der FerienLeseClub

Auch in den Sommerferien lohnt sich ein Büchereibesuch! In rund 60 Büchereien in Schleswig-Holstein nehmen mittlerweile mehr als 4.000 Schülerinnen und Schüler am FerienLeseClub (FLC) teil. Das Tolle daran: In den Ferien kannst du als Clubmitglied aus vielen spannenden Büchern deine Lieblingslektüre aussuchen. Bei der Rückgabe musst du nur noch ein paar Fragen zu den Büchern beantworten, und schon erhältst du das begehrte FLC-Zertifikat, das du nach den Ferien in dein Zeugnis eintragen lassen kannst. Neu ist die Junior-Variante des FLC, die auch Grundschulkinder zum Schmöckern in den Ferien animiert. Weitere Informationen zu den Angeboten und zur Anmeldung erhältst du in deiner Bücherei oder unter www.bz-sh.de.

Die öffentlichen Büchereien in Schleswig-Holstein freuen sich auf deinen Besuch!

Plattdüütsch bi den Sleswig-Holsteenschen Heimatbund

„Wi nehmst uns anner Lütte-Spraken-Senners in Europa to'n Vörbild un föddert en öffentlich-rechtlich Medium, wat 24 Stünnen an'n Dag söven Daag de Week en plattdüütsch Höörfunk-Programm mit Online-Anbott un hen un wenn mal en Filmbidrag produzeert. Dat Höörfunk-Programm büdd en Mix vun bunten Themen un eernstaftige Berichten över Welt un Region. Dorts höört över Dag ok een- oder tweemal Narichten in de Stünn. In't Musikprogramm loopt plattdüütsche, hoochdüütsche un internatschonale Musiktitel för utwussen Lüüd. Besünner Höörfunk- oder Onlineanbotten gifft dat för junge un ole Lüüd. Dat Medium bruukt de plattdüütsche Spraak as dääglich Warktüüch un verplicht sik dorbi to Qualitäätsstandards, de in anner düütsche Programmen för de hoochdüütsche Spraak gellt.“

Mehr ünner www.funklockstoppen.de

Dien Land Dien Spraak – Plattdüütsch in Familie

De Sleswig-Holsteensche Heimatbund un de ADS Grenzfriedensbund maakt Familien Moot, dat se mit ehr Kinner Platt snackt. Dat geiht üm Plattdüütsch as Chanc', de de Lütten praat maakt för de Veelstimmigkeit vun de Welt un de ehr för düsse Welt deegte Wöteln mitgiffit. In ehr Broschüür to dat Thema schrievt se:

„Fröher hett blots Hoochdüütsch as weertvull gollen. Hüüt weet wi, dat Kinner dor goot vun hebbt, wenn se mit mehr Spraken opwasst. Un wo junge Öllern sülvst keen Platt mehr köönt, dor gifft dat villicht Grootöllern oder anner Menschen, de de Lütten deelhebben laten köönt an Sleswig-Holsteensche Mehrsprakigkeit. Wi wüllt plattdüütsche Öllern, Grootöllern, Unkels, Tanten dorop stöten, dat se de Kinner wat mitgeven köönt, wat weertvull is: En Spraak bavento, ahn, dat jichtenseen dorför veel Geld, Möög oder Tiet opbringen mutt.“ De Broschüür kann een kossenfree bestellen bi'n Heimatbund.

Opto gifft dat bi Facebook dat Forum „Dien Land Dien Spraak – Plattdüütsch in Familie“.

Spraak! – De Heimatbund-Podcast für plattdüütsche Kultur

Heimatbund-Referent Jan Graf sien Bidräag nehmst dat Plattdüütsche eernst un kiekt ok dor hen, neem dat weh deit. De Kultur vun dat Plattdüütsch-is-ümmer-nüdlich-un-kurios-un-dorüm-so-herrlich-sympathisch-un-urig mutt nu en Enn finnen, is Graf övertügt. En poor Regen ut sien Podcast vun'n 9. August 2020:

„Sik mit sien Spraak versteken oder utlacht warnn, dat hett dat geven bi uns, dor sünd ok in Noorddüütschland Seelen verletzt worrn, un ik wunner mi, dat över de Gewalt, de uns Spraak in verleden Johrhunnerte beleevt hett, so wenig bet gor nich snackt warrt. Bi düssen Typus Plattspreker, de düsse wissen Formen vun strukturelle Gewalt beleevt hett un dat Plattdüütsche denn nich wiedergifft, dor heff ik Dörte Hansen (dat geiht üm Dörte Hansen ehren Roman „Mittagsstunde“) ehren Lehrer Steensen vör Ogen, de – he is jo sülvst en Plattdüütschen - de Spraak nich blots nich wiedergifft, man opto ok noch bi sien Schölers aktiv ünnerdrückt. De Gewalt, de de plattdüütsche Spraak vun de Sprekers sülvst andaan warrt – ik bün övertügt dorvun, uns kunn mehr kloor warnn över uns Arbeit för de Spraak, wenn wi dat Thema mal mehr in't Oog nehmen kunnen: 'Die Abspaltung des Eigenen'!“

Spraak! is to kriegen bi Spotify, Deezer, Youtube un anner Podcast-Plattfoormen.

Schleswig-Holsteinischer Heimatbund

Un noch veel mehr...

In Sleswig-Holsteen gifft dat en groot Nettwerk vun verscheden Organisatschonen, de sik üm dat Plattdüütsche kümmert. Dor sünd de Nedderdüütschen Zentren in Mölln un Leck, dor is dat IQSH, dor is de AG Plattdüütsch in de Kark, de Nedderdüütsche Bühnenbund, dor is de NDR un en Masse anner Institutschonen.

De Sleswig-Holsteensche Heimatbund is mit dorbi: Seminoren anbeden to Plattdüütsch Schrieven oder Vördregen, de Jury stellen för den Nedderdüütschen Literaturpries vun de Stadt Kappeln, en Utschuss an't Lopen holen, in den sik de Liddmaten vun dat Nettwerk versammelt, op plattdüütsche Fragen ut dat Land antern un natürliche ümmer wedder mit Menen un Kompetenz to Siet ween bi all de politischen Saken, de mit uns Spraak to doon hebbt. Hest Du Fragen to Plattdüütsch in Sleswig-Holsteen? Mell Di geern bi uns:

Schleswig-Holsteinischer Heimatbund

*Jan Graf, Referent für Niederdeutsch und Friesisch
Hamburger Landstr. 101
24103 Molfsee
0431 – 98384-15
j.graf@heimatbund.de*

De Afloop vun „Schölers leest Platt“

August bet 18. Oktober 2021

De Scholen bestellt de Leesheften online ünner www.heimatbund.de

Bet 21. Januar 2022

De Scholen mellt de Schoolsiegers online ünner www.heimatbund.de

Februar/März 2022

De Landschops-Entschedens warrt in de Bökerien utricht

April/Mai 2022

De Regional-Entschedens warrt utricht

8. Juni 2022

De grote Lannes-Entscheed in de Nedderdüütsche Bühn in Niemünster

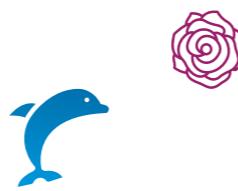
Mehr Infos ünner: 0431 / 98384-15 oder j.graf@heimatbund.de

Un wat maakt wi 2023?

Denn geiht dat wedder los mit EMMI!

De EMMI is een vun de wichtigsten plattdüütschen Priesen bi uns in't Land. He warrt vergeben vun den Sleswig-Holsteen-schen Landdag, dat Ministerium för Billen un Wetenschop un den Sleswig-Holsteenschen Heimatbund. EMMI richt sik an den plattdüütschen Nawuss in Kinnergoorns, Grundschoolen, wieder-föhren Schoolen, Fackscholen bet hen na de Universitäten. Ok Gruppen un Verenen künnt mitmaken jüstso as Ehrenämpter mit all ehr goden Ideen för un op Plattdüütsch. EMMI un „**Schölers leest Platt**“ wesselt sik af.

2023 is wedder EMMI-Johr. Maak mit un winn en EMMI!

PLATT

Ik bün dorbi!

Schleswig-
Holsteinischer

**HEIMAT
BUND**

**Schleswig-Holsteinischer
Heimatbund (SHHB)**

Hamburger Landstraße 101
24113 Molfsee
Tel. (0431) 98384-0
Fax (0431) 98384-23
eMail: info@heimatbund.de

 Sparkasse

 **Büchereizentrale
Schleswig-Holstein**